

Årsberetning 2025

Nævnet for Videnskabelig
Uredelighed

Juni 2026

Udgivet af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed
c/o Uddannelses- og Forskningsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
Tel.: 7231 7800
ufs@ufm.dk
www.ufsn.dk

Publikationen kan hentes på ufsn.dk/publikationer

ISSN: 2596-9153

ISBN (elektronisk publikation): 978-87-85248-30-5

Årsberetning 2025

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

Juni 2026

Indhold

1. Forord	5
2. Sager afgjort i 2025	6
2.1 Afgørelse af 6. februar 2025 – Sag nr. 2024-04	6
2.2 Afgørelse af 13. februar 2025 – Sag nr. 2024-08	6
2.3 Afgørelse af 24. februar 2025 – Sag nr. 2024-10 og 2024-11	7
2.4 Afgørelse af 3. marts 2025 – sag nr. 2024-09	7
2.5 Afgørelse af 9. maj 2025 – Sag nr. 2024-07	8
2.6 Afgørelse af 19. juni 2025 – sag nr. 2025-05	9
2.7 Afgørelse af 10. oktober 2025 – Sag nr. 2025-01, 2025-02 og 2025-03	9
2.8 Afgørelse af 15. december 2025 – Sag nr. 2025-06	10
2.9 Afgørelse af 15. december 2025 – Sag nr. 2025-07	10
2.10 Afgørelse af 18. december 2025 – Sag nr. 2025-04	11
3. Aktiviteter vedrørende integritet i forskning	12
4. Medlemmer og suppleanter i nævnet	13

1. Forord

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed afgiver hermed sin årsberetning, der i henhold til § 21 i lov nr. 383 af 26. april 2017 om videnskabelig uredelighed m.v. (loven) vedrører nævnets behandling af sager om videnskabelig uredelighed. Denne årsberetning omfatter perioden 1. januar til 31. december 2025.

I den nævnte periode blev der indbragt 7 sager for nævnet, og der blev truffet afgørelse i 11 sager. Ved periodens udløb havde nævnet 4 verserende sager.

10 sager blev afsluttet ved realitetsafgørelser i henhold til lovens § 13, to anmeldelser blev trukket tilbage og én sag blev afvist fra realitetsbehandling. I to sager fandt nævnet, at der forelå videnskabelig uredelighed. Nævnet oversendte fem sager til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17, idet sagerne kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis.

Nævnet har i 2025 haft lejlighed til at tage stilling til sager, hvori der indgik fiktive referencer genereret ved brug af kunstig intelligens. Se nedenfor om sagerne 2024-07 og sagskomplekset 2024-10/2024-11.

Nævnet var repræsenteret i udvalget for opdatering af det danske Kodeks for integritet i forskning. Se nedenfor i kapitel 3.

I marts 2025 blev det årlige møde med sekretariaterne for forskningsinstitutionernes praksisudvalg afholdt med deltagelse af nævnets sekretariat. Netværksmødet afholdes med henblik på at sikre dialogen og erfaringsudveksle i forhold til sager om videnskabelig uredelighed.

København, juni 2026

Mikael Friis Rasmussen

Landsdommer

Formand for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

2. Sager afgjort i 2025

I perioden fra 1. januar til 31. december 2025 har nævnet truffet 11 afgørelser. Afgørelserne kan læses i deres fulde længde i anonymiseret form på nævnets hjemmeside.

2.1 Afgørelse af 6. februar 2025 – Sag nr. 2024-04

Realitetsafgørelse. Plagiering. Ekspertudtalelse. Ikke videnskabelig uredelighed.

Sagen angik en anmeldelse om, at anmeldte i en videnskabelig artikel (produktet) havde anvendt videnskabelige data, som anmeldte havde fået kendskab til i sin egenskab af reviewer på manuskripter indleveret af anmelder. Manuskripterne dannede baggrund for publicering af en videnskabelig artikel (kilden). I forbindelse med behandlingen af sagen indhentede nævnet ekspertbistand.

Nævnet lagde til grund, at der forud for offentliggørelsen af kilden var offentliggjort forskning inden for det pågældende område. Nævnet fandt, at ekspertudtalelsen blandt andet konkluderede, at analysen hverken i produktet eller kilden var ny i strukturdelen, og at den form for analyse byggede på eksisterende publiceret forskning.

Det var endvidere nævnets vurdering, at der ikke forekom noget større overlap i fund eller metoder hvad angik de funktionelle analyser. På denne baggrund og efter sagens oplysninger i øvrigt fandt nævnet, at der ikke var grundlag for at fastslå, at der forelå videnskabelig uredelighed.

Idet sagen kunne indeholde forhold af tvivlsom forskningspraksis, herunder oplysninger om mulig inhabilitet i relation til hvervet som reviewer, oversendte nævnet sagen til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

2.2 Afgørelse af 13. februar 2025 – Sag nr. 2024-08

Afvisning af realitetsbehandling. Ikke videnskabeligt produkt.

Sagen angik en anmeldelse om, at anmeldte i en skriftlig erklæring indgivet til en myndighed til brug for en verserende retssag misvisende havde formidlet forskningsresultater fra et klinisk fase II-forsøg, som også var beskrevet i en videnskabelig artikel. Erklæringen indeholdt besvarelser på en række konkrete spørgsmål, og anmelder gjorde gældende, at erklæringen var en del af et samlet videnskabeligt produkt bestående af forskningen, artiklen og erklæringen.

Nævnet fandt, at erklæringen ikke kunne anses som en del af et samlet videnskabeligt produkt. Nævnet lagde herved vægt på navnlig erklæringens karakter, og at erklæringen

var afgivet af anmeldte alene og ikke sammen med én eller flere af medforfatterne til artiklen.

Efter en isoleret bedømmelse af erklæringen og dens indhold, fandt nævnet endvidere ikke grundlag for at anse erklæringen for at være et videnskabeligt produkt i lovens forstand. Sagen faldt således uden for nævnets kompetence, hvorfor nævnet afviste at realitetsbehandle sagen.

2.3 Afgørelse af 24. februar 2025 – Sag nr. 2024-10 og 2024-11

Realitetsafgørelse. Brug af generativ AI. Fabrikering af referencer. Ikke videnskabelig uredelighed.

Sagen angik en forskningssansøgning, hvori der ved brug af generativ AI, i otte tilfælde, var frembragt fiktive kildereferencer. I ansøgningen var benyttelsen af generativ AI ikke oplyst. Ansøgningen, som et eksternt konsulentfirma havde ansvaret for, var udarbejdet i samarbejde med i alt 20 partnere og omfattede flere forskningsemner.

Tilfældene optrådte i ansøgningens introduktionsafsnit, som konsulentfirmaet havde ansvaret for at forfatte, og som de anmeldte ikke konkret havde bidraget til eller haft til opgave at bidrage til. De anmeldte have i overensstemmelse med egne interne retningslinjer foretaget review af hele ansøgningen forud for dennes indsendelse.

Nævnet bemærkede generelt om benyttelse af AI i forbindelse med udarbejdelse af videnskabelige produkter, at AI er en teknologi, som er i hastig fremmarch og dækker over en række forskellige former for modeller såsom sprogmodeller (chatbots) som f.eks. ChatGPT, billedgeneratorer, talgenkendelsessystemer og videogeneratorer. AI-modeller som chatbots trænes på store mængder af data og bygger dermed på andres arbejde. Det må anses for at være et kendt problem, at AI-værktøjer kan generere falske svar – også kaldet AI-hallucinerer.

Nævnet fandt, at uoplyst frembringelse og anvendelse af fiktive kildereferencer i planlægning, gennemførelse eller rapportering af forskning er fabrikering i henhold til lovens § 3, stk. 1, nr. 2, og at der foreligger videnskabelig uredelighed, hvis fabrikeringen er begået forsætligt eller groft uagtsomt. Ved vurderingen af de anmeldtes tilregnelser lagde nævnet vægt på navnlig tilfældenes karakter og placering i ansøgningen samt samarbejdsstrukturen i forbindelse med udformningen af ansøgningen, herunder konsulentfirmaets rolle og ansvar.

Nævnet fandt efter en samlet bedømmelse, at de anmeldte ikke kunne anses for at have handlet forsætligt eller groft uagtsomt, og der forelå derfor ikke videnskabelig uredelighed, jf. lovens § 16, stk. 1.

2.4 Afgørelse af 3. marts 2025 – sag nr. 2024-09

Realitetsafgørelse. Plagiering. Videnskabelig uredelighed.

Sagen angik en ph.d.-afhandling, der var anmeldt for i ni tilfælde at have plagieret tekst fra to forskellige kilder. Tilfældene fandtes i ét afsnit, som omhandlede præsentation, analyse og refleksion. Under hensyn til antallet af tilfælde og de enkelte tilfældes karakter og omfang, fandt nævnet, at anmeldte i hvert fald ved grov uagtsomhed havde tilegnet sig teksterne uden retmæssig kreditering. Anmeldtes oplysninger om omstændighederne under ph.d.-forløbet, herunder anmeldtes skriveteknik, kunne ikke tillægges betydning ved vurderingen af anmeldtes tilregnelse.

Ved vurderingen af plagieringens betydning lagde nævnet vægt på tilfældenes placering, herunder at tilfældene, udover at omfatte beskrivende tekst, også fandtes i ph.d.-afhandlingens dele med analyse og refleksion.

Nævnet fandt, at plagieringen ikke havde haft ringe betydning ved afrapporteringen af forskningen, og der forelå derfor videnskabelig uredelighed, jf. lovens § 16, stk. 1.

2.5 Afgørelse af 9. maj 2025 – Sag nr. 2024-07

Realitetsafgørelse. Brug af AI. Fabrikering af tekst og referencer. Videnskabelig uredelighed.

Sagen angik en videnskabelig artikel indleveret til et tidsskrift med henblik på publikation, hvor der i artiklens introduktionsafsnit var anført 10 tilfælde af tekst med tilhørende fiktive referencer genereret ved brug af AI. Anmeldte havde ikke oplyst om de fiktive tekststykker og tilhørende referencer eller om benyttelsen af AI. Anmeldte beklagede hændelsesforløbet og erkendte at have begået en fejl, som skyldtes et personligt pres og stress.

Nævnet gentog de i sag nr. 2024-10 m.fl. anførte generelle bemærkninger om benyttelse af AI i forbindelse med udarbejdelse af videnskabelige produkter.

Nævnet fandt, at uoplyst frembringelse og anvendelse af fiktive kildereferencer i rapportering af forskning er fabrikering efter lovens § 3, stk. 1, nr. 2, hvorefter begrebet data skal forstås bredt, og at der foreligger videnskabelig uredelighed, hvis fabrikeringen er begået forsætligt eller groft uagtsomt.

Efter nævnets praksis kan oplysninger om personligt pres og belastningsreaktion som følge af stress på tidspunktet for udarbejdelsen og indsendelsen af artiklen som udgangspunkt ikke tillægges betydning ved vurderingen af spørgsmålet om tilregnelse. Nævnet vurderede herefter, at anmeldte i hvert fald ved grov uagtsomhed – ved brug af AI – havde konstrueret de omhandlede fiktive tekststykker og referencer, og anmeldte havde derfor foretaget fabrikering.

Ved vurderingen af betydningen af fabrikeringen lagde nævnet vægt på navnlig tilfældenes antal, karakter og betydningen for det videnskabelige budskab, herunder at tilfældene optrådte i artiklens introduktionsafsnit, som har indflydelse på forskningsdesignet. Nævnet fandt, at fabrikeringerne efter en samlet bedømmelse ikke kunne anses for at være helt perifere fabrikeringer, jf. bemærkningerne herom i lovforarbejderne.

Fabrikeringerne havde dermed en sådan karakter og omfang, at de ikke havde en ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen eller rapporteringen af forskningen, og der forelå derfor videnskabelig uredelighed, jf. lovens § 16, stk. 1.

En efterfølgende anmodning om genoptagelse blev ikke imødekommet, idet nævnet vurderede, at der ikke var fremkommet nye oplysninger eller oplysninger i øvrigt, der gav grundlag for genoptagelse af sagen.

2.6 Afgørelse af 19. juni 2025 – sag nr. 2025-05

Realitetsafgørelse. Plagiering. Ikke originalt videnskabeligt bidrag. Ikke videnskabelig uredelighed.

Sagen angik en videnskabelig artikel, hvor en medforfatter var anmeldt for plagiering af ligninger beskrevet af anmelder i to forskellige kilder. Nævnet lagde til grund, at anmeldte siden begyndelsen af 1990'erne havde opstillet et generelt format for den omhandlede ligning og i de efterfølgende år i forskellige sammenhænge havde arbejdet med og videreudviklet ligningerne.

Efter det foreliggende fandt nævnet, at det ikke var godtgjort, at anmeldte havde plagieret ligningerne. Anmelder kunne ikke anses for at have ydet et tilstrækkeligt selvstændigt bidrag til udviklingen af ligningerne til at underbygge anmeldelsen om plagiering. Nævnet lagde herved vægt på navnlig, at der var tale om specialtilfælde, som anmelder havde regnet igennem, og hvor der ikke udledtes noget nyt.

Der var således ikke tale om et originalt videnskabeligt bidrag. Nævnet fandt derfor, at der ikke forelå videnskabelig uredelighed, jf. lovens § 16, stk. 1.

2.7 Afgørelse af 10. oktober 2025 – Sag nr. 2025-01, 2025-02 og 2025-03

Realitetsafgørelse. Plagiering. Ikke videnskabelig uredelighed.

Anmeldelsen angik ét produkt (en videnskabelig artikel) og vedrørte i alt tre forskere, som i produktet var angivet som forfattere til dette. Anmeldelsen angik plagiering af data, billeder og materiale fra to kilder, samt manglende kreditering af anmelders arbejde med metodeudvikling, design og udførelse af dataindsamling og dataanalyse.

Nævnet fandt, at anmeldte i produktet havde anvendt andre metoder og udarbejdet andre analyser end de, som var anvendt i de to kilder. Anmeldte havde desuden medtaget andre referencer angående de anvendte metoder, som ikke var nævnt i kilde 1, ligesom der var foretaget en selvstændig analyse. Endelig havde anmeldte i produktet under afsnittet 'acknowledgements' krediteret anmelder og de øvrige medforfattere til kilde 1, og anmelder var i produktet anerkendt som den, der havde indsamlet data.

På den baggrund fandt nævnet ikke grundlag for at fastslå, at anmeldte i produktet havde foretaget plagiering fra de to kilder.

Nævnet vurderede, at sagen kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis, og sagen blev derfor oversendt til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

Anmeldelse mod to medforfattere til produktet (sagerne 2025-02 og 2025-03) blev frafaldet af anmelder. Nævnet fandt ikke grundlag for at tage sagerne op af egen drift, jf. lovens § 12, stk. 1.

2.8 Afgørelse af 15. december 2025 – Sag nr. 2025-06

Realitetsafgørelse. Plagiering. Ringe betydning. Ikke videnskabelig uredelighed.

Sagen angik en ph.d.-afhandling, der var anmeldt for i 38 tilfælde at have plagieret tekst fra tre forskellige kilder. Under hensyn til antallet af tilfælde, deres karakter og omfang, fandt nævnet, at anmeldte i hvert fald ved grov uagtsomhed havde tilegnet sig tekst uden retmæssig kreditering. Anmeldte havde derfor plagieret.

Ved vurderingen af plagieringens betydning lagde nævnet vægt på navnlig tilfældenes placering i produktet samt deres betydning for det videnskabelige produkt. Nævnet bemærkede hertil, at plagieringen primært optræder i et baggrundskapitel, og at der ikke forekommer plagiering i de dele, hvor anmeldte har foretaget analyse og intellektuelle bidrag. Efter en samlet vurdering fandt nævnet – uanset at der i omfang var tale om ikke ubetydelig plagiering – at plagieringen havde haft ringe betydning ved gennemførelsen og rapporteringen af forskningen.

Nævnet fandt derfor, at der ikke forelå videnskabelig uredelighed, jf. lovens § 16, stk. 1.

Nævnet vurderede, at sagen kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis, og sagen blev derfor oversendt til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

2.9 Afgørelse af 15. december 2025 – Sag nr. 2025-07

Realitetsafgørelse. Forfalskning. Tilregnelser. Ikke videnskabelig uredelighed.

Anmelder gjorde gældende, at anmeldte havde handlet videnskabeligt uredeligt ved at have forfalsket i en medforfattererklæring angående en artikel, som var en del af anmeldtes ph.d.-afhandling. Nævnet anså medforfattererklæringen som en del af et samlet videnskabeligt produkt bestående af ph.d.-afhandlingen, artikler og medforfattererklæringer, som var indleveret til bedømmelse ved forskningsinstitutionen. Nævnet var derfor kompetent til at behandle sagen.

Nævnet fandt – hvad anmeldte på intet tidspunkt bestred – at der var sket en manipulation i relation til forskningsmateriale (underskriften på medforfattererklæringen til ph.d.-skolen). Der forelå dermed "forfalskning", jf. § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om videnskabelig uredelighed m.v., men nævnet fandt, at den stedsfundne brug af med-førsteforfatterens underskrift uden vedkommendes samtykke ikke kunne anses for videnskabelig uredelig, idet anmeldte i forhold hertil ikke havde handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Nævnet lagde herved vægt på, at anmeldte ikke havde viden om eller grund til at tro, at anmeldte og med-førsteforfatter til artiklen havde forskellige opfattelser med hensyn til omfanget af deres respektive bidrag til artiklen, og nævnet lagde til grund, at anmeldte i forbindelse med indlevering af sin ph.d.-afhandling gjorde en række forsøg på at komme

i kontakt med med-førsteforfatteren, som imidlertid var blevet vejledt af institutionen om ikke at respondere, dog uden at institutionen orienterede anmeldte herom. Forfatterskabet var vedkendt i forbindelse med publiceringen af artiklen, hvorfor der ikke var tvivl om, at de begge var medforfattere. Først efterfølgende viste det sig, at der var en uenighed mellem anmeldte og med-førsteforfatter om, hvor meget de hver især har bidraget til artiklen. Nævnet fandt herefter at anmeldte ikke havde haft den fornødne tilregnelighed i forbindelse med den foretagne manipulation, og anmeldte havde derfor ikke handlet videnskabeligt uredeligt.

Nævnet fandt, at den foretagne manipulation i relation til forskningsmateriale rejste spørgsmål om tvivlsom forskningspraksis, og nævnet oversendte sagen til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

2.10 Afgørelse af 18. december 2025 – Sag nr. 2025-04

Realitetsafgørelse. Fabrikering. Ikke videnskabelig uredelighed.

Anmelder gjorde gældende, at anmeldte havde fabrikeret data i to videnskabelige produkter. Anmelder anførte blandt andet, at anmeldte havde fremstillet misvisende data, idet der i flere forsøgsgrupper var angivet, at flere forsøgsdyr indgik i hver gruppe, selv om der reelt kun indgik et til to dyr. Anmelder anførte endvidere, at det ikke var muligt at reproducere anmeldtes data.

Anmeldtes data indgik i forskningsgruppens indsendelse af et manuskript (produkt 1), som blev afvist af tidsskriftet, samt i et manuskript (produkt 2), som efterfølgende blev indsendt til et andet tidsskrift. Under peer review blev der stillet krav om yderligere validering af en figur. Det var ikke muligt at reproducere data fra det oprindelige manuskript grundet utilstrækkelig kvalitet af dataindsamlingen og manglende protokollering hos anmeldte. Året efter publicerede forskningsgruppen den endelige artikel – uden anmeldte som medforfatter.

Nævnet lagde til grund, at de i sagen foreliggende filer ikke indeholder data fra ni forsøgsdyr i hver gruppe. Nævnet vurderede, at det ikke kan afvises, at anmeldte har foretaget flere analyser – enten på flere snit fra samme dyr eller på flere regioner inden for samme snit – og at disse analyser efterfølgende fejlagtigt er blevet angivet som selvstændige n-værdier. Data kan på den baggrund være unøjagtigt rapporteret. Nævnet fandt, at der ikke forelå et tilstrækkeligt sikkert grundlag for at antage, at der er sket fabrikering.

Vedrørende selve dataanalysen vurderede nævnet, at det på det foreliggende grundlag er uklart, om de ikke reproducerbare opmålinger skyldes manglende forståelse hos anmeldte for en hensigtsmæssig procedure, eller om de beror på overlagt vildledning. Nævnet fandt derfor ikke fuldt fornødent grundlag for at antage, at data i produkterne er fabrikerede. Efter en samlet vurdering fandt nævnet herefter, at der ikke var fornødent grundlag for at fastslå, at der foreligger videnskabelig uredelighed.

Nævnet vurderede, at sagen rejser spørgsmål om tvivlsom forskningspraksis, og sagen blev derfor oversendt til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

3. Aktiviteter vedrørende integritet i forskning

Det fremgår af bemærkningerne til loven, at nævnets kompetenceområde bør flugte med international praksis. Nævnet tilstræber derfor, at de overordnede rammer for nævnets arbejde er i overensstemmelse med international praksis for håndteringen af uredelighedssager.

På den baggrund fremgår det af nævnets forretningsorden § 2, stk. 3, at nævnet indgår i relevant internationalt samarbejde om fremme af forskningsintegritet.

Det danske kodeks om integritet i forskning er i januar 2026 blevet opdateret og erstatter dermed 2014-udgaven. Det danske kodeks for integritet i forskning, som blev udgivet i 2014, giver forskningssamfundet en ramme for at fremme fælles principper og standarder. Kodeksen har til formål at understøtte en fælles forståelse og kultur vedrørende integritet i forskning i Danmark. Opdateringen søger at tage højde for udvikling inden for forskningsfrihed, nationalt og internationalt samarbejde, Open Science og anvendelsen af kunstig intelligens (AI).

Bag opdateringen står et bredt sammensat udvalg med repræsentanter fra forskningslandskabet, udpeget af en række interessenter, herunder nævnet. Klemens Kappel, tidligere medlem af nævnet, og senere Knud Jørgen Jensen har repræsenteret nævnet i udvalget

Nævnet (repræsenteret ved sekretariatet) er medlem af The European Network of Research Integrity Offices (ENRIO). I 2025 deltog nævnets sekretariatet virtuelt i dele af de to ENRIO-møder, der blev afholdt. Både på Oslo-mødet (forår 2025) og Ljubljana-mødet (efterår 2025), drøftede netværket blandt andet kunstig intelligens i forskning og netværkets fremtidige strategiske mål.

4. Medlemmer og suppleanter i nævnet

Nævnet for Videnskabelig Uredeligheds medlemmer og suppleanter fremgår af nedenstående tabeller. Nævnet har en formand, der er i henhold til lovens § 5, stk. 2, skal være landsdommer.

Tabel 1

Formand for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

Navn	Titel	Beskikkelsesperiode
Mikael Friis Rasmussen	Landsdommer	01.11.2023 – 31.10.2027

Tabel 2

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

Medlemmer pr. 1. juli 2025		
Navn	Titel	Beskikkelsesperiode
Janne Rothmar Hermann	Professor, ph.d.	01.07.2021 – 30.06.2027
Helle Prætorius Øhrwald	Professor, ph.d.	01.07.2021 – 30.06.2027
Michael Robdrup Rasmussen	Professor, ph.d.	01.07.2021 – 30.06.2027
Charlotte Kroløkke	Professor, ph.d.	01.07.2023 – 30.06.2027
Hanne Lakkenborg Kristensen	Professor, ph.d.	01.07.2023 – 30.06.2027
Knud Jørgen Jensen	Professor, ph.d.	01.07.2023 – 30.06.2027
Mogens Holst Nissen	Professor, dr.med.	01.07.2023 – 30.06.2027
Jesper Ryberg	Professor, ph.d.	01.07.2025- 30.06.2029

Tabel 3

Suppleanter for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

Navn	Titel	Beskikkelsesperiode
Mathias Stolpe	Professor, ph.d.	01.07.2021 – 30.06.2027
Pascal Madeleine	Professor, ph.d.	01.07.2021 – 30.06.2027
Ida Fabricius	Professor, ph.d.	01.07.2021 – 30.06.2027
Kristian Hvidtfelt Nielsen	Lektor, ph.d.	01.07.2025 – 30.06.2029
Bjørn Thomassen	Professor, ph.d.	01.07.2025 – 30.06.2029
Eva Arnsfang Christensen	Professor, ph.d.	01.07.2023 – 30.06.2027
Mette Nørgaard	Professor, ph.d.	01.07.2023 – 30.06.2027
Sten Schaumburg-Müller	Professor, dr.jur., ph.d.	01.07.2023 – 30.06.2027